

Ad I. Forslag til lov om socialindkomst

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (venstres, det konservative folkepartis og fremskridtspatiets medlemmer af udvalget) udtaler, at det er mindretallets opfattelse, at socialministerens lovkompleks som en helhed vil skabe mange uretfærdigheder. Ministerens udformning af »socialindkomstbegrebet« vil ensidigt ramme selvpensionister, dårligt stillede pensionister i ejerbolig, selvstændige erhvervsdrivende, lønmodtagere i ejerbolig og grupper af invalidepensionister. Desuden vil socialministeren ved et af sine ændringsforslag til bistandsloven ramme familier, der selv passer deres psykisk eller fysisk handicappede barn.

Mindretallet anerkender, at den skattepligtige indkomst alene kan være en dårlig målestok for beregning af sociale ydelser på grund af de mange muligheder for skattefradrag. Men denne problemstilling gælder ikke for pensionistgrupperne. Under udvalgsarbejdet er det oplyst, at det gennemsnitlige beløb for ligningsmæssige fradrag er ca. 1800 kr. for en pensionist. Desuden er det oplyst, at prioritetsgælden i den gennemsnitlige pensionists ejerbolig kun udgør ca. 10 pct. af ejendomsvurderingen.

Der gælder derfor ingen begrundelse for, at pensionisterne skal have deres ydelser beregnet på grundlag af socialindkomsten. De nedbringer nemlig ikke deres skattepligtige indkomst i noget væsentligt omfang.

På denne baggrund foreslår partierne, at pensionisterne helt udgår af socialindkomstkomplekset. Dermed fjernes de urimelige indgreb over for invalidepensionister, der kæmper hårdt for tilværelsen, og folkepensionister i ejerbolig, der har sparet lidt op. For den sidste gruppes vedkommende har udvalgsarbejdet og besvarelserne bekræftet, at blot en meget lille opsparring for folkepensionister i egen bolig fører til fald i pensionen, mens folkepensionister i lejet bolig overhovedet ikke rammes.

Partierne kan godt bifalde, at andre ydelser som f. eks. børnetilskud gøres afhængigt af socialindkomsten. Men det forudsættes, at

begrebet udformes retfærdigt. På denne baggrund har partierne stillet to ændringsforslag.

Det første skal sikre ligestilling i henseende til fradrag for opsparring til pensionsformål. Ministerens forslag fjerner kun selvpensionisternes fradrag, mens deltagere i kollektive pensionsordninger og tjenestemænd ikke får en tilsvarende forøgelse af deres sociale indkomst. (Ændringsforslag nr. 1).

Det andet ændringsforslag tager sigte på, hvorledes formuen skal opgøres. Her foreslås, at formuen i erhverv og bolig opgøres efter kontantværdiprincippet. Ellers medtages en stor papirformue, som ikke er virkelig, hvilket bekræftes af besvarelser under udvalgsarbejdet. (Ændringsforslag nr. 3).

Et *flertal inden for mindretallet* (venstres og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) foreslår endvidere, at alle pensionsopsparringsformer skal medtages samtidig og har derfor også stillet ændringsforslag nr. 2.

Mindretallet kan bifalde hovedparten af forslaget til ændring af bistandsloven. På tre områder er der dog en forskellig opfattelse. For det første vil de tre partier ikke medvirke til at skade familier, der selv passer deres psykisk eller fysisk handicappede barn. De tre partier mener, at besparelsen er så lille, at den ikke kan begrunde, at en væsentlig socialpolitisk målsætning fraviges. De tre partier anser det for en lykkelig udvikling, om flere familier var i stand til at passe deres handicappede barn selv. Forslaget fra regeringen modarbejder denne målsætning.

For det andet finder mindretallet, at det er urimeligt, at anskaffelse af invalideaggregater, der ofte er nødvendige for at opretholde et menneskes erhvervsevne, gøres afhængig af indkomstforhold.

For det tredje er partierne ikke enige i, at betalingen for daginstitutioner skal udformes som foreslået af ministeren. De tre partier foreslår, at prisen skal udgøre en procentandel af driftsudgifterne og ikke af indkomsten. De tre partier henviser til de allerede stillede forslag om højere forældrebetaling.

Ministerens forslag gør befolkningen mindre omkostningsbevidst og forstærker problemet med, at det ikke kan betale sig at arbejde på grund af øgede skatter og færre tilskud.

Afslutningsvis beklager mindretallet, at denne omfattende lovgivning – der berører en meget stor del af befolkningen – skal ha-